

τῆς οἰκογενείας μας τόσο μικρὸς ὅσον ὁ ὄνυξ τοῦ ἀντίχειρος τοῦ ἀνθρώπου!

Μᾶς εὐρίσκατε εἰς πᾶν μέρος τοῦ κόσμου, διότι δὲν ἔχομεν ἰδιαιτέραν κλίσιν εἰς κἀνὲν κλίμα.

Εἰς τὰς ἑξῆς μας εἴμεθα τακτικοὶ καὶ μεθοδικοί, εἰς δὲ τὸν χαρακτήρᾳ μας ἡσυχιοὶ καὶ εἰρηνικοί· μὴ δὲν εἰς τὸν ἀρμόδιον καιρὸν γινόμεθα τολμηρότατοι καὶ ἐπιθετικώτατοι!

Τινὲς ἡμῶν εἴμεθα συνοικειωμένοι μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις καὶ δυνάμεθα νὰ σᾶς εἴπωμεν τὰ σημεῖα τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου καὶ τὰς φάσεις τῆς Σελήνης.

Ἐγὼ ἔχω εὐπαιδευτὸν τινα καὶ διάσημον ἐξάδελφον

εἰς τὴν Ἑπειρωτικὴν Εὐρώπην, ὅστις εἶναι τόσο μέγας Ἀστρονόμος, ὥστε δύναται νὰ σᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῶν κινήσεων πάντων τῶν οὐρανίων σωμάτων. Πάντες ἡμεῖς δὲν δισχυρίζομεθα ὅτι εἴμεθα πολὺ πεπαιδευμένοι, ἀλλ' ὅμως πάντες γνωρίζομεν ν' ἀριθμῶμεν. Ἐάν μοι ἔλεγες νὰ ἀριθμῶσω μέχρι τῶν 12 θὰ τὸ ἐθεώρουν ὡς προσβολὴν καὶ θὰ μὲ ἐπαιρνε διόκληρον τὴν ἡμέραν νὰ τὸ ἐκτελέσω, ἀλλ' ὅμως δύναιμι ν' ἀριθμῶσω εὐκόλως καὶ ταχέως μέχρι τοῦ 60.

Πρὸς διασκέδασιν ἔχω κῦνα, ὅστις πηγαίνει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀδιακόπως ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅλοι ἔχομεν ἰδέας τῆς φυσικῆς, ἐγὼ δὲ δύναμαι νὰ

σὲ κάμω νὰ πηδᾷς ἐπὶ τῆς καθέκλας σου, ἢ νὰ σὲ ἐξυπνήσω ἐκ βαθέος ὕπνου, ἐὰν κροταλίσω μὲ ὅλην μου τὴν ἰσχύν. Τινὲς τῆς οἰκογενείας μου δύνανται νὰ φάλλωσι μικροὺς ἥχους, ἢ νὰ μιμηθῶσιν ἀκριβῶς τὸ

κελάδημα τῶν πτηνῶν τῆς ἀνοίξεως.

Θὰ ἐξιπασθῇς ν' ἀκούσῃς, ὅτι ἂν καὶ ἔχωμεν φωνὰς, προτιμῶμεν νὰ λαλῶμεν μὲ τὰς χεῖράς μας διὰ σημείων, ὅπως οἱ κωφάλαλοι. Αἱ χεῖρες ἡμῶν εἶναι πολὺ ἐνησχολημέναι. Ἐνίοτε ὑπάρχει τοσαύτη ἐργασία, ὥστε καθίσταται ἐπ' ἀνάγκης νὰ προστεθῇ μία ἀκόμη. Ὅμιλῶ περὶ τῶν χειρῶν μας ὡς ἴσων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας ἡ μία εἶναι τόσο μακροτέρα τῆς ἄλλης, ὥστε δὲν ἔπρεπεν ἴσως νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἑκφράσιν ταύτην. Τὸ μικρὸν ὅμως τοῦτο ἐλάττωμα δὲν παραβιάττει τὴν ὠραιότητά μας.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου μας εἶναι σύμμετρα, ἢ δὲ ὄψις μας συχνάκις λίαν σοβαρά.

Ὅπως εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν οὕτω καὶ εἰς τὴν ῥιζὴν μας ὑπάρχουσι πτωχοὶ συγγενεῖς, ἀπλοὶ καὶ κοινοὶ τὴν ἐνδομυσίαν.

Πάντες ἔχομεν λαμπρὰ στρογγύλα πρόσωπα, εἰδὶ κῶς ἀνήκοντα εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπειδὴ συνήθως φυλάττομεν αὐτὰ ὅπισθεν ὑελίνων παραθύρων, ἀντὶ νὰ ἐκθέσωμεν αὐτὰ εἰς τὴν ἐπίρροιν καὶ τὸν κονιορτὸν τοῦ ἀνοικτοῦ ἀέρος, ὑποθέτω ὅτι ἐνίοτε θὰ ᾔνοι καὶ καθαρώτερα ἀπὸ τὰ πρόσωπα πολλῶν παιδιῶν καὶ κορασίων τῶν σχολείων!

Ὅταν φθάσετε μέχρι τῆς γερωνικῆς ἡλικίας, τὸ πρόσωπόν σας θὰ χάσῃ τὸ σχῆμά τε, καὶ γαῖνη ἰσχνὸν καὶ βαθυλὸν, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν μας θὰ μένῃ πάντοτε ὁ-

Ἡ μικρὰ Ἀντίσα κτενιζομένη.

μαλὸν καὶ στρογγύλον.

Ἡμπορεῖτε νὰ εὑρίτε ποιοὶ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἔχοντες ὅλα ταῦτα τὰ προσόντα;

Ἡ μικρὰ Ἀντίσα.

— Ἐστὶ, μικρὸ μου, καθαρὸ κομψὸ χαριτωμένον
Μὲ καθαρὸ τὸ μέτωπον
πῶς καθαρὰ ψυχῇ.

— Νὰ ᾔσῃ τοῦ σχολείου ἐσὺ
στολίδι ζηλευμένον
Νὰ σὲ φυλάξῃ σὰν ἄγγελος
τῆς μάνας σου ἡ εὐχὴ.

— Ἐστὶ σεμνὸν, ἀμύλητον
μὲ ὡμορφίαν καὶ χάρι
Νὰ σὲ ζηλεύουν τοῦ σχολείου
τὰ ἄλλα τὰ παιδιὰ

— Νὰ ᾔσῃ τῆς μανοῦλας σου
τὸ ἀκριβὸς καμάρι,
Νὰ ᾔσῃ ἡ ἐλπίδα τῆς
καὶ ἡ παρηγορία.

ΣΚΟΚΟΣ.

— Μὴ φαντάζεσαι ἑαυτὸν σοφόν. Φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ κλινὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ. (Παροιμ. γ'. 7.)

— Ὁ ὕπνος τοῦ ἐργαζομένου εἶναι γλυκύς, εἴτε ὀλίγον φάλη, εἴτε πολὺ. (Ἐκκλησι. ε'. 12.)